

ИСТИНАТА ЗА РАЗВРАТА

Дейвид Уилкерсън
1 Декември 1984

Ние сме си изградили погрешна представа за това, какво всъщност е разврата. Не много християни разбират Божието определение за разврат, а само малцина вярващи ще си признаят, че имат вина за него.

Ние считаме безбожните грешници за покварени. Според нашата теология, разврата е злоупотреба с алкохол и наркотици, прелюбодеяства, изневери и комар, безразборен секс, хомосексуализъм, убийства, изнасилвания, кръвосмешение и други подобни мръсни неща. Свели сме разврата до диви страсти и живот, изпълнен с похот.

Не сме успели да разберем как Бог гледа на разврата. Неговото определение за разврат отива много по-дълбоко от похотта и страстите на плътта. Истината е, че Израел, избрания народ, беше обвинен от Бог в поквара, надминаваща тази на безбожните им врагове.

Израел се събуди една сутрин да принесе всеизгаряния на олтара, построен в чест на златното теле. Докато те ядяха, пиеха и танцуваха, Господ каза на Моисей: „Иди, слез, защото се развратиха твоите люде, които си извел из Египетската земя.” (Изход 32:7)

Какво сериозно обвинение от всемогъщия Бог! „Развратили са се.” Какво бяха направили, за да заслужат такъв укор? Дали беше заради пианството им, заради сексуалната им похот, заради голотата им, заради лекомислието и игривостта им в тези толкова сериозни времена? Беше по-дълбоко, много по-дълбоко от всичко това.

Развратът на Израел беше толкова голям в Божиите очи, че Той заплаши да ги унищожи незабавно. „Рече още Господ на Мойсея: Видях тия люде, и ето, коравовратни люде са; сега, прочее, остави Ме, за да пламне гневът Ми против тях и да ги изтребя; а тебе ще направя велик народ.” (Изход 32:9-10)

Само преди няколко седмици те бяха освободени от ноктите на Фараон и армиите му. Те стояха изумени от страната на Червено море, откъм пустинята, пеейки хваления на Господ. Те пяха тази песен: „Той е победил славно... Господ е наша сила, наше спасение... Дясната Ти ръка, о, Господи, е силна в мощ, дясната Ти ръка, о, Господи, е разбила врага на парчета.” (Изход 15)

А сега те се бяха развратили, с което ядосаха Бог и бяха на ръба да бъдат унищожени. След като това, което е написано тук е пример, от който да се поучим и ни служи за предупреждение, ние най-добре да искаме от Святия Дух да ни помогне да се поправим. Божието Слово ни предупреждава: „Затова нека се постареем да влезем в тази почивка, за да не падне някой в това да дава същия пример на неверие.” (Евреи 4:11)

Нека научим истината за разврата от грешките на Израел. Нека се опитаме да я видим от Божията гледна точка и да се изправим пред истината, че ние може да сме толкова виновни в разврата, колкото беше Израел, докато танцуваше около златното теле.

Разврата е:

1. ДА СПРЕШ ДА ВЯРВАШ НА БОГ ЗАРАДИ ЗАБАВЯНИЯ!

„А като видяха людете, че Моисей се забави да слезе от планината, людете се събраха срещу Аарона и му казаха: Стани, направи ни богове, които да ходят пред нас; защото тоя Моисей, човекът, който ни изведе из Египетската земя, не знаем що му стана.“ (Изход 32:1)

Каква невероятна слепота и глупост! На планината беше Моисей, а цялото небе беше заето да прави планове за тяхното бъдеще. Даваше им се закон, който да ги отдели от всички останали хора на земята. Храмът беше открит на Моисей, където Самия Бог щеше да слезе и да живее между тях. Бог щеше да им даде славно наследство и да ги заведе в място на мир, почивка и пълнота. Враговете им щяха да бъдат разгромени и унищожени. Крепости щяха да падат. Гиганти щяха да бъдат изклани, щеше да има сребърни тромпети и облак през деня, и огън през нощта, за да ги води свършено. Самото Божество беше съсредоточено върху настоящите им нужди и бъдещите им благословения.

А погледнете тези глупави, коравовратни избрани хора, вдигащи врява, оплакващи се от забавянето на Бога! Чуйте глупавия им разговор: „Бог имаше достатъчно време да накара нещата да се случат. Няма доказателство за гнева или добротата Му – само едно мълчание. Що за Бог би ни оставил в нашата самота и страх, без слово или ръководство? Стига чакане! Стига тишина! Стига бавене! Да се размърдаме!“

Те съзнателно забравиха всички чудесни неща, които Бог направи за тях в миналото. Вече нямаше значение за тях, че Бог демонстрира славата Си пред цял Египет чрез свръхестествени язви. Толкова скоро забравиха чудесата при Червено море. Забравиха сладките води при Мера и ангелската храна, която събираха всяка сутрин. Нямаше значение дори гръмотевичния глас на Бог при Синай. Вече бяха под магията на НЕВЕРИЕТО! Нищо не можеше да им промени мнението, че Бог вече не се интересуваше от тях, че Той се бавеше, защото всъщност не беше този, за когото се представяше – великият АЗ СЪМ!

Така, че те потърсиха помощ другаде. Те се обърнаха към човек, който би направил каквото те пожелаеха и би им казал каквото те искаха да чуят. Те оставиха Бог настрана и взеха нещата в свои ръце. Целият страх от Бог си беше отишъл, и всичко, което вече имаше значение, беше да побързат да произведат нещо, което можеха да видят и пипнат. Човешката им същност крещеше за доказателства, нещо което да задоволи вътрешния копнеж за действие.

За нас е почти невъзможно да повярваме, че хора, които толкова скоро бяха чули гърмящия Божий глас и ядоха свръхестествена храна от небето, биха принасяли жертва на неодушевено златно теле. Толкова глупави ли бяха, за да извикат: „Това е бога, който ни изведе от Египет“?

Възможно ли е такава невероятна слепота да е проклятието, което може да сполети онези, които спират да търсят Бог за помощ и водителство, а се обръщат към човешки източници? Вероятно това обяснява невероятния растеж на култовете в тази нация – това е проклятието на слепотата върху масите, които са прогнали вярата си в Бог.

Ние ставаме точно толкова развратни, колкото и Израел, когато се изтощаваме да чакаме и се обръщаме към други източници за сила и водителство. Точно като децата на Израел, ние забравяме всички минали благословения и милости, които Бог е изливал върху нас. Забравяме многото случаи, в които Той ни е избавял от примките на врага. Забравяме многото случаи, в които Той ни е говорил в тайната молитвена стаичка и как ни е обещавал да ни води до смъртта.

Когато ни боли, когато сме самотни, уплашени и победени от обстоятелства извън нашия контрол, ние бързо обръщаме гръб на източника ни на мир и победа и търсим някакви човешки начини и средства.

Вместо да изтичаме в тайната молитвена стаичка и да излеем сърцата си пред Господа на славата, ние се втурваме към телефона да търсим помощ от приятел. Ние разтоварваме сърцата си пред пастори, съветници, семейството ни и дори непознати. Навсякъде търсим съчувствен съвет или помощ. Плачем преди да заспим и линеем в ужасни пристъпи на самота. Цупим се и обвиняваме Бог, че се е забавил, или че не е чул и отговорил на вика ни. Пътуваме на разни места в опит да избегнем вътрешното отчаяние.

Колко трагично! Защото знаем къде лежи победата. Знаем, че Бог все още е на трона, чакаш да Го призовем. Знаем, че отговора на всичките ни нужди е да останем насаме с Бог, да се затворим с Него. Дори бихме изповядали на нашите духовни приятели, че: „Да, знам, че трябва да се моля! Знам, че Бог има отговора! Знам, че трябва да извикам в присъствието Му! Знам, че Той може да ми даде нови сили и кураж. Може да изцери самотното ми сърце, да задоволи всеки копнеж, може да ми даде желанията на сърцето!” И знаейки всичко това, дори признавайки го, изглежда сме под магията на съмнението, безпокойството и духовния ступор. Като че ли нещо ни държи. Това е станало най-трудното нещо – да дисциплинираме себе си да останем насаме с Бог и със Словото Му и да се приближим към трона Му, за да намерим благодат по време на нужда.

Да се предадеш на страх и отчаяние, пренебрегвайки могъществото и верността на любящия ни Баща, е разврат от най-лош вид. Ето това е разврата! Бог каза на Израел: "... Вие сами видяхте, че ви говорих от небето... На всяко място, гдето ще правя да се помни Името Ми, ще дохождам при тебе и ще те благославям. (Изход 20:22-24). Но Израел каза: "Бог е забравил да бъде милостив... В какво се вижда, че Си ни възлюбил?". (Псалм 10:11, Малахия 1:2)). "Но Сион рече: Иеова ме е оставил, и Господ ме е забравил и Господ ме е оставил." (Исаия 49:14)

Покварен християнин ли си? Такъв си, ако пренебрегваш Господните обещания и се съмняваш, че Той наистина е искал да каже онова, което е казал! Той обеща: "Може ли жена да забрави сущестото си дете, та да се не смили за чадото на утробата си? Обаче те, ако и да забравят, Аз все пак няма да те забравя. Ето, на дланите Си съм те връзал: твоите стени са винаги пред Мене. (Исаия 49:15-16)

Ти си покварен, ако продължаваш да носиш излишен товар от вина, страх, самота, тревога, бъркотия, само защото отказваш да си починеш във великите и скъпоценни Господни обещания.

Подиграва ли се Бог на децата си, когато обещава, че: "Но знаем, че всичко съдействува за добро на тия, които любят Бога, които са призвани според Неговото намерение." (Римляни 8:28)

Лъже ли Бог, когато обещава: "Очите на Господа са върху праведните, и ушите Му към техния вик. Праведните извикаха, и Господ послуша, и от всичките им беди ги избави." (Псалм 34:15-17)?

Когато имаме проблеми и извикаме към Бог за милост и помощ, цялото небе се раздвижва заради нас. Ако Бог само ни позволише да надзърнем в духовния свят и да видим добрите неща, които приготвя за тези, които упоават на Него и Му вярват, това би било невероятна гледка за очите ни. Но понеже сме нетърпеливи, понеже живеем и действаме според чувствата си, понеже плътта ни не може да търпи забавяния, понеже не можем да видим видими доказателства за работата на Бог, ние приличаме на израилтяните и се отдалечаваме от Него, за да намерим начин да задоволим плътта си.

Ние се развъртаме в Божиите очи като се разпадаме емоционално, точно пред святия Му трон, въпреки всичките Му обещания за любов и грижи. Това е шамар в лицето на Бог – да се мотаем в ямите на отчаянието и самотата, когато чрез вяра би трябвало да Го призоваваме и да получаваме неизговорими радост и мир в Святия Дух. Продължителната ни тъга, оплаквания и това, че Го пренебрегваме, е покварено изявление, което отправяме към небето и към цялото човечество, което гласи: „Аз съм самотен, тъжен, победен и отчаян, защото не вярвам, че Бог ме обича и не приемам обещанията му за истина. Не мога да чакам Бог да действа, защото човешкото в мен надделява точно сега. Не мога да понасям закъснения, било то от Бог или от друг!”

Разврата е:

2. ДА ЗАСТАНЕШ ГОЛ ПРЕД ВРАГОВЕТЕ СИ!

„Като видя Моисей, че людете бяха съблечени, (защото Аарон ги бе съблякъл за срам между неприятелите им), застана Моисей при входа на стана и рече: Който е от към Господа нека дойде при мене. И събраха се при него всичките Левийци.” (Изход 32:25-26)

Еврейската дума за съблечени тук е ПАРА, което означава: да охлабиш, да изложиш, да освободиш. Също намеква и за „ново начало”.

Съвременна реклама на бира увещава това поколение да „охлабят довечера”. Това означава просто „хвърли задръжките от миналото, отърси се от всеки закон, започни да си угаждаш. Прави каквото ти харесва, каквото те прави щастлив.

Самото събличане на дрехите не беше разврат. Това беше сигнала, посланието, което те изпратиха на езичниците. Можете ли да видите амаликийците по околните планини, наблюдавайки отдалеч ексцентричната сцена? Тези врагове, които бяха треперили когато видяха Божието дело сред тях, сега се смееха и се подиграваха: „Вижте ги, те са точно като нас! Техният Бог няма сила, те дори не Му вярват! Те оставиха стриктните си пътища; искат да се отдадат на похот, на забавления, на танци, точно както всички останали. Святост? Какво лицемерие!”

С този акт на голота те омаловажиха техния Бог в очите на неверниците! Направиха така, че Бог да изглежда безсърдечен, жесток и безпомощен. Те опетниха честта и могъществото на всемогъщия Бог. Вече не служеха за пример, вече не бяха почитани, не се страхуваха от тях, нито ги уважаваха.

Оставиха бронята си, за да танцуват и да се забавляват! Изложиха на риск Божиите планове за спасението им. Те казваха на света: „Не искаме да се бием с повече врагове! Не искаме да устояваме! Били сме достатъчно отхвърляни, писнало ни е от жертви, от надежди за бъдещето и далечни благословения, искаме да живеем сега! Искане да се забавляваме! Искане да дойдат добрите времена!”

Това беше покварата – това щеше да бъде ново начало за тях. Без повече сражения! Щом щеше да трябва да живеят в тази тежка, жестока пустиня, те щяха да престанат с борбите и щяха да дадат най-доброто от себе си.

Има множества голи християни в църквата днес! Те са уморени от борбите, уморени от трудностите, дългите забавяния, болката и скръбта. Вече нямат страх от Бог пред очите си. Говорят така, сякаш Бог ги е изоставил. Копнеят за добро време, за някакво забавление, щастие, смях и почивка от битката.

Те са съблекли цялото Божие всеоръжие. Събули са обувките на Евангелието на мира. Те са решили, че може би също в тяхната тъжна ситуация би било най-добре да си поживеят малко. Обръщат се от Божиите обещания, отхвърлят тайната молитвена стаичка и силата на Бог, оставят настрана Божието Слово, изоставят църквата и започват да се носят по течението в егоистично преследване на щастието и забавленията.

Напоследък чувам жалките оправдания на някои служители, съпругите им и някои миряни от цялата страна, които ме търсят за съвет. Като ги слуша човек би си помислил, че Бог е тиранин, че молитвата не работи, че вярата е безполезна, че християните са просто трески, които безпомощно плават в бурното море. Загубили са вяра в Бог. Живеят в страх и съмнения, мислейки си, че Бог ги е изоставил, за да се оправят както могат. Забравили са, че Бог ги е призовал да Го представят пред човечеството.

Това е най-лошия вид разврат – да затвориш очите, ушите и сърцето си за всички Божии обещания и да живееш и действаш като че Бог е мъртъв или незаинтересован. Всичко се свежда до това – покварата е да представиш зле Божията вяроност пред света чрез думи на съмнение и дела на неверие.

Има толкова много голота сред християнските ученици в гимназиите и университетите днес! Разтревожен съм от онова, което виждам и чувам от християнски ученици, когато говоря на лагерите им. Такава духовна голота, такава отхвърляне на старите ценности, такъв копнеж за забавление и удоволствия.

Благодаря на Бог за онези ученици, които растат в страх и знание за благословения ни Господ. А Бог е обещал да постави огнена стена около всички, които Му вярват. Но връщането към греха, неверието – това опустошава духовно мнозина. Трепетната вяра в Бог, младежката ревност, глада и жаждата за праведност – избледняват за тях.

Съществува ужасна безпътица. Има един ужасен страх от бъдещето. Малцина могат да кажат: „Бог ми говори.“ Дори още по-малко могат да кажат: „Аз говоря с Бог!“ Самият им живот често представя Бог зле.

Да се молиш и да търсиш Бог е почти непознато за много ученици. Понеже много от тях живеят за емоцията, те не познават, нито са изпитали почивката в Бог. Те се развъртават – не поради западащия морал, а защото не са открили или отгледали дълбоко доверие в Господ. Няма я основата на предаността. Вместо това съществува чувството, че трябва да живеят за мига, като правят най-доброто, което могат с онова, което имат.

Така, че те се обръщат от Божия Дух към светската музика, към нейното поведение, облекло, партита и лекомислие и лека полека събличат малкото духовна броня, която им е била останала.

Вярвам, че главната цел на Сатана в последните дни ще е да развърти Христовите ученици. Той е решен да съсипе вярата им в това, че Бог е заинтересован от тях. Той се опитва да ги убеди, че вярата и молитвата вече не са ефективни във времето на науката. Не се страхувам толкова от наркотиците, секса и алкохола, колкото ме е страх от разложението на вярата и доверието в Божието водителство и присъствие.

Църквата трябва да падне на колене и да извика към Бог за пробуждане на вярата и доверието в Господ сред учениците. Ако не го направим и ако тази тенденция продължи, някои от нашите християнски колежи може да се превърнат в едни от най-извратените места на земята. Тук говоря за този вид разврат, който Бог мрази – оставянето на детската вяра и подмяната ѝ с човешки възможности. Нека ходатайстваме пред Бог за това, нашите ученици да се облекат с дрехата на праведността, за да не би да се изправят голи пред съвременните им врагове на ренегатството, хуманизма и либерализма. Нека още веднъж да чуем металния звън на бронята, когато Божия Дух събуди нашите младежи да се върнат в битката срещу силите на ада и да се борят срещу цялото това неверие и гностицизъм.

Вярвам, че Бог е обещал да направи точно това! Той ще издигне армия в пълно бойно снаряжение, пълна с вяра, доверяваща Му се и зависеща от Него, победоносна над всички демони и зли сили във високите места. Слава!

3. ВЪВ ВРЕМЕНА НА РАЗВРАТ НАЙ-СЛАБИТЕ ЧЕСТО СТАВАТ НАЙ-СИЛНИ!

„Застана Моисей при входа на стана и рече: Който е от към Господа нека дойде при мене. И събраха се при него всичките Левийци.” (Изход 32:26)

Как ще унищожи Бог разврата в Израел? Кой ще избере да бъдат Негови инструменти във време на неподобно зло? Ангели ли ще дойдат, за да извършат справедлив съд? Аарон и синовете му вече се бяха развъртели – кои ще издигне Бог сега, за да светят като войници на Неговата святост?

От всички хора, точно синовете на Леви! Синовете на този убиец, който с брат си Симеон накара семейството на Яков да затъне пред езичниците. Симеон и Леви взеха мечовете си и съсякоха Сихем за това, че беше изнасиллил сестра им Дина. Те убиха и баща му Хамор, взеха овцете му, воловете, магаретата и богатството им, децата им и жените им.

О, несравнимата Божия благодат – да избере най-незаслужаващите, най-слабите от всички тях, за да бъдат Негови оръдия.

„И събраха се при него всичките Левийци. И Левийците сториха според Мойсеевата дума” (Изход 32:26,28)

Вероятно имаше нещо дълбоко в тях, което каза: „Няма да предадем Бог, както направи баща ни! Ние няма да донесем укор на името на нашия Бог! Ще излезем и ще застанем с Бог!”

Моисей им обеща: „Бог ще ви възнагради, ако се осветите и се изправите сред семействата си, приятелите и братята си.” И Той ги възнагради с полусвещенически чин наречен ЛЕВИТИТЕ, на които беше дадена службата в Божия дом.

Да бъдеш на Божията страна означава да вземеш Словото Му в ръка и да го използваш, за да се биеш срещу силите на неверието. Онези левити, с меч в ръка (които заклаха дори близки и роднини) са вида вярващи, които стоят върху Божието Слово, използват го като меч за да съборят всички съмнения, страхове и неверие.

Това означава да останеш верен на Бог и Словото Му без значение какво прави тълпата, колко обезверени стават приятелите ни, без значение колко светски са скъпите ни хора. Трябва да излезем и да заявим: „Аз съм на Божията страна! Аз излизам срещу атаките, срещу могъществото и верността на нашия Бог! Ще се разправя веднъж завинаги с всичките учения за светски удоволствия и идолопоклонство! Не ме интересува дали родителите ми и приятелите ми са се провалили. Колкото за мен, аз ще взема страната на Господ.”

На следващият ден в лагера на Израел всички говореха за синовете на Леви. Можете ли да си представите разговорите им? „Какво им стана? Кой би си помислил какво живее в тях? Каква ревност за Бог! Какъв огън, каква вяра! А не изглеждаха такива, които могат да станат толкова силни в Господ!”

Бог все още избира слабите, за да покаже силата Си. Предавал ли си се на слабост? Чувствал ли си се толкова невзрачен, толкова чуплив и безполезен за Бог? Виждал ли си други, които изглеждат толкова силни, толкова съвършени и твърди, а ти в сравнение с тях си толкова грешен, толкова тъп, за да бъдеш използван от Бог в тези последни дни? Бог не търси духовни гиганти, а по-скоро търси обикновени светии с детска вяра, които са изгубили всякакво доверие в плътта.

Бог отново ще обърка силните и мъдрите като помаже като инструменти онези, които са считани слаби и глупави. Бог ще пропусне онези, които се облягат на ръката на плътта, които разчитат на талантите си, на знанието си, на миналото си, на семейната репутация. Вместо това Той ще издигне съкрушените, слабите и изтощените. Ще излее върху тях дух на хвала и кръщение от любов. Ще им покаже величието Си, верността Си, заветите Си и те ще укрепнат в Господ и в силата на Неговата мощ.

Има ли в теб дух, който те подтиква да отидеш на ново и по-високо място в Господ? Гори в теб огън за Бог? Чувстваш ли привличане към нова вяра и доверие в Бог? Бъди благодарен! Това е призива на твоя Моисей, Господ Исус Христос те призовава отново да дойдеш и да стоиш в този зъл ден.

Заклучение:

Бог възнагради завръщането им към страха от Господ. Той обеща: „Ето, Аз правя завет; пред всичките твои люде ще извърша чудеса такива, каквито не са ставали нито в един народ по целия свят; и всичките люде, между които си ти, ще видят Господното работене; защото това, което Аз ще сторя с вас, е страшно.“ (Изход 34:10)

Обещанията Му към нас са дори по-големи и по-скъпоценни: „Колко е голяма Твоята благост, която си запазил за ония, които Ти се боят, и която си показал пред човешките чада към ония, които упоават на Тебе! Ще те скрием в скривалището на присъствието Си от човешките замисли; ще ги скриеш под покров от препирането на езици.“ (Псалм 31:19-20)

„А, според както е писано: - "Каквото око не е видяло, и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е дохождало, всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любят". А на нас Бог откри това чрез Духа; понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини.“ (1 Коринтяни 2:9-10)

Ще го повярваш ли и ще го приемеш ли, или ще поквариш себе си като пренебрегнеш истината и ходиш в страх и неверие?

Спасение има в това Име, Лек за скръбта и грижите ми;

Церящ мехлем за всяка рана; Всичко, което искам, е там.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.
© 1984 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771
[The Truth About Corruption](#) / [Истината за разврата](#)